

Bilag 11.

Socialministerens bemærkninger til bilag 10.

Dansk Arbejdsgiverforening gør i skrivel- sen gældende, at det er uforsvarligt helt at afkaffe karenstiden, idet der henvises til socialreformkommissionens betænkning samt til de omkostninger, der forventes at følge af karenstidens afskaffelse.

Der henvises til nogle bemærkninger i kommissionens betænkning om, at der ikke synes at være et ganske sikkert eller udpræ- get socialt behov for dagpenge i de første dage af sygdomsperioden, og at mange dag- pengesikrede er i stand til at bære deres selvrisiko.

Hertil må bemærkes, at repræsentanter for de sociale forvaltninger under drøftelser om ordningen har fremhævet, at der under de gældende regler i vidt omfang må ydes hjælp efter forsogsloven til dækning af ind- komsttabet i karenstiden, og det derfor må antages, at det i endnu større grad er tilfæ- det, at syge er tvunget til at gå på arbejde, fordi de ikke har råd til at miste selv få da- ges indtægt.

Når dette sammenholdes med ønsket om at ligestille almindelige lønarbejdere med funktionær- og tjenestemandsgruppen, må det anses for rimeligt at afskaffe karensti- den.

Det har ikke ved udarbejdelsen af lovfors- laget været overvejet at kræve en vis ancien- nitet i virksomheden som betingelse for dagpenge uden ventedage. Det kan ganske vist ikke helt afvises, at en sådan begræn- ning ville mindske risikoen for eventuelle misbrug af ordningen, men det vil samtidig skabe en forskelsbehandling og et nyt regel- sæt for en bestemt gruppe, hvor målet med lovforslaget netop er at skabe ensartede reg- ler for hele personkredsen.

Herudover kunne en sådan regel også til- skynde arbejdsgiverne til hurtigere at afske- dige lønmodtagere med en sygelighed over

gennemsnittet, og derved gøre ansættelses- forholdet mere usikkert.

Det er rigtigt som anført i skrivel- sen, at afskaffelsen af karenstiden vil betyde en væsentlig forøgelse af antallet af tilfælde og en forøgelse af fraværdsdagene, men stignin- gen i antallet af fraværdsdage er moderat i forhold til forøgelsen af tilfælde, idet de kor- terevarende tilfælde ikke vejer så tungt som de længerevarende. Da man i Sverige i 1967 afskaffede de sidste 3 karensdage, steg ud- gifterne med ca. 20 pct., og ved afskaffelsen af 3 karensdage inden for de grafiske fag var udgiftsstigningen i denne anledning ca. 15 pct. (selv om den samlede forøgelse i syge- fravær var 48 pct.). Afskaffelse af 6 karens- dage med efterbetaling efter 3 uger betyder lidt større udgift, og der er derfor i lovfors- laget regnet med en udgiftsstigning på ca. 25 pct.

Dansk Arbejdsgiverforening mener endvi- dere, at der ikke bør gennemføres automa- tisk regulering af dagpengenes maksimum efter udviklingen i lønniveauet.

I den gældende ordning sker ajourførin- gen af maksimum ved en lovændring med visse tidsintervaller. Dette medfører, at der imellem to ajourføringer og især op til næste ajourføring, foregår en faktisk forringelse af værdien af dagpengeydelse, samt at der bliver temmelig store spring i maksimums- satserne. En løbende regulering efter lønud- viklingen vil medføre en jævn forandring af satsen, og at dagpengeydelse bevarer deres værdi i forhold til de indtægtstab, som de erstatter.

En automatisk regulering gælder i øvrigt allerede i dag for arbejdsløshedsdagpenge og ulykkesdagpenge, og socialministeriet må derfor fastholde forslaget om en sådan regu- lering i den kommende ordning, således at det også kommer til at gælde ved sygdom.